

ראה חי"ט שיחה א'

אחדות הפשוטה מתבטא דוקא בריבוי קוין, וזה שהקללה מגלה את האחדות הפשוטה מוכיח ששרשה למעלה יותר מברכה גלויה. ועל פי זה מובן ש"קללה" הוא ענין "וחילופא", כי בעצם הרי זה למעלה יותר מברכה אלא שזה "חילופא" בנוגע לאופן הגילוי.

על הפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה", מתרגם אונקלוס "קללה" – "מלטטיא". ותרגום יונתן מתרגם "וחילופא".

ולכאורה הלשון חילוף שייך לומר דוקא בשני דברים שאמנם שונים אחד מהשני אך יש ביניהם שייכות ולכן יכול אחד להחליף את השני. [וע"ד "ועד הוא אחד בחילופי אתון" שאותיות מתחלפות רק באותיות אחרים הדומים להם]. ועל פי זה אינו מובן איך אפשר לומר שקללה הוא חילוף מברכה היינו שיש ביניהם שייכות, דלכאורה הם הפכיים.

והביאור: תרגום יונתן, שענינו לא רק הביאור הפשוט אלא שמביא מאמרי חז"ל וכיוצא בזה, מבאר איך אפשר לומר ש"אנכי נותן לפניכם ברכה וקללה", הרי "מפי עליון לא תצא הרעות". ומבאר שהקללה הוא חילופא, זאת אומרת שמצד "אנכי" הרי זה השפעת הטוב ודוקא על ידי מעשה האדם מתחלפת ההשפעה לקללה.

אך מכל מקום צריך להבין שהרי הקללה בא בהמשך ל"אנכי נותן לפניכם היום".

והביאור: ובהקדים השאלה איך יכול להתהוות מאחדות הפשוטה שני קוין ברכה וקללה?

והביאור שאחדות הפשוטה מתבטא דוקא בריבוי קוין, זאת אומרת שזה שאינו מוגבל בקו אחד מראה שהוא למעלה מכל הקוין - אחדות הפשוטה.

ומפני שהקללה מגלה את אחדות הפשוטה הרי זה הוכחה ששרשה למעלה יותר מברכה גלויה.

ועל פי זה מובן ש"קללה" הוא ענין "וחילופא", כי בעצם הרי זה למעלה יותר מברכה אלא שזה "חילופא" בנוגע לאופן הגילוי, שבגילוי הרי זה ענין של קללה. ועל ידי "שמחים ביסורים" מתגלה הטובה באופן גלוי. ועל פי זה יובן סדר ההפטורות דשבעה דנחמתא, שעל ידי שבני ישראל אומרים "ותאמר ציון עזבני ה'", שהנחמה שעל ידי הנביאים אינו מספיק, פועלים ש"אנכי אנכי הוא מנחמכם". והענין: שדוקא על ידי זה שבני ישראל מרגישים שהחורבן הוא מחסדים המכוסים שלמעלה מחסדים הגלויים כנ"ל - ולכן אין מסתפקים בהנחמה שעל ידי הנביאים שהרי החורבן בא ממדריגה נעלית יותר – הנה על ידי זה רואים בהקללה את מקורו, ופועלים שההמשכה דהמקור תבא בגילוי – "אנכי אנכי הוא מנחמכם".